

ΟΔΗΓΙΑ 97/9/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαρτίου 1997

σχετικά με τα συστήματα αποζημιώσεως των επενδυτών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος⁽³⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 189B της συνθήκης⁽⁴⁾, αφού έλαβαν υπόψη το κοινό σχέδιο που εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής στις 18 Δεκεμβρίου 1996,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 10 Μαΐου 1993, την οδηγία 93/22/ΕΟΚ σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών⁽⁵⁾· ότι η εν λόγω οδηγία αποτελεί βασικό μέσο για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των επιχειρήσεων επενδύσεων·
- (2) ότι η οδηγία 93/22/ΕΟΚ προβλέπει τους κανόνες προληπτικής εποπτείας τους οποίους οι επιχειρήσεις επενδύσεων οφείλουν να τηρούν σε μόνιμη βάση, και ιδίως τους κανόνες που έχουν στόχο να προστατεύσουν όσο το δυνατόν τα δικαιώματα των επενδυτών όσον αφορά τα κεφάλαια ή τους τίτλους που τους ανήκουν·
- (3) ότι, ωστόσο, κανένα σύστημα εποπτείας δεν μπορεί να παράσχει απόλυτη ασφάλεια, ιδίως στις περιπτώσεις διάπραξης απάτης·
- (4) ότι η προστασία των επενδυτών και η διατήρηση της εμπιστοσύνης τους στο χρηματοπιστωτικό σύστημα έχουν μεγάλη σημασία για την ολοκλήρωση και την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στον εν λόγω τομέα και ότι, προς το σκοπό αυτό, είναι σημαντικό να διαθέτει κάθε κράτος μέλος ένα σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών που να εγγυάται ένα ελάχιστο εναρμονισμένο επίπεδο προστασίας τουλάχιστον στους μικρούς επενδυτές, στην περίπτωση κατά την οποία μια επιχείρηση επενδύσεων αδυνατεί να

εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους πελάτες επενδυτές·

- (5) ότι οι μικροί επενδυτές θα μπορούν συνεπώς να έχουν την ίδια εμπιστοσύνη όταν λαμβάνουν επενδυτικές υπηρεσίες μέσω των υποκαταστημάτων των επιχειρήσεων επενδύσεων της Κοινότητας ή σε διασυνοριακή βάση, όπως όταν απευθύνονται σε επιχειρήσεις επενδύσεων της χώρας τους, γνωρίζοντας ότι καλύπτονται από ένα εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο προστασίας σε περίπτωση αδυναμίας μιας επιχείρησης επενδύσεων να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους πελάτες επενδυτές·
- (6) ότι η έλλειψη τέτοιας ελάχιστης εναρμόνισης μπορεί να ωθήσει τα κράτη μέλη υποδοχής να απαιτούν, για λόγους προστασίας των επενδυτών, τη συμμετοχή των επιχειρήσεων επενδύσεων στο σύστημα αποζημίωσης του κράτους μέλους υποδοχής, όταν μια επιχείρηση επενδύσεων της Κοινότητας που ασκεί δραστηριότητες μέσω υποκαταστήματος ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν ανήκει σε σύστημα αποζημίωσης του κράτους μέλους καταγωγής της ή ανήκει σε σύστημα που δεν θεωρείται ότι παρέχει ισοδύναμη προστασία· ότι η απαίτηση αυτή μπορεί να είναι επιζήμια για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·
- (7) ότι, παρόλο που μηχανισμοί αποζημίωσης των επενδυτών υπάρχουν σήμερα στα περισσότερα κράτη μέλη, το πεδίο εφαρμογής τους δεν καλύπτει γενικώς όλες τις επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι κάτοχοι της ενιαίας άδειας που προβλέπει η οδηγία 93/22/ΕΟΚ·
- (8) ότι, κατά συνέπεια, όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να διαθέτουν ένα ή περισσότερα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών, στα οποία θα συμμετέχουν όλες αυτές οι επιχειρήσεις επενδύσεων· ότι αυτό το σύστημα πρέπει να καλύπτει τα κεφάλαια ή τίτλους που κρατεί μια επιχείρηση επενδύσεων σε σχέση με τις επενδυτικές πράξεις ενός επενδυτή και τα οποία, σε περίπτωση αδυναμίας της επιχείρησης να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους πελάτες επενδυτές, δεν καθίσταται δυνατόν να επιστραφούν στον επενδυτή· ότι αυτό δεν θίγει τους κανόνες και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται σε κάθε κράτος μέλος για τη λήψη αποφάσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας ή εκκαθάρισης μιας επιχείρησης επενδύσεων·
- (9) ότι ο ορισμός της επιχείρησης επενδύσεων καλύπτει τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών· ότι αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν επίσης να συμμετέχουν στο

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 321 της 27. 11. 1993, σ. 15 και

ΕΕ αριθ. C 382 της 31. 12. 1994, σ. 27.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 127 της 7. 5. 1994, σ. 1.⁽³⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 28 Ιουλίου 1995.⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Απριλίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 128 της 9. 5. 1994, σ. 85), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 320 της 30. 11. 1995, σ. 9) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 96 της 1. 4. 1996, σ. 28). Απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Φεβρουαρίου 1997 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Φεβρουαρίου 1997 (ΕΕ αριθ. C 85 της 17. 3. 1997).⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 141 της 11. 6. 1993, σ. 27.

σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών όσον αφορά τις επενδυτικές τους εργασίες· ότι, ωστόσο, αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα δεν χρειάζεται να ανήκουν σε δύο διαφορετικά συστήματα αποζημίωσης όταν υπάρχει ένα σύστημα το οποίο ανταποκρίνεται στα κριτήρια τόσο της παρούσας οδηγίας όσο και της οδηγίας 94/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (1)· ότι, στην περίπτωση των επιχειρήσεων επενδύσεων που είναι πιστωτικά ιδρύματα, ενδέχεται εντούτοις σε ορισμένες περιπτώσεις να είναι δυσχερής η διάκριση μεταξύ των καταθέσεων που καλύπτονται δυνάμει της οδηγίας 94/19/EK και των κεφαλαίων που κρατούνται σε σχέση με επενδυτικές εργασίες· ότι θα πρέπει να δοθεί η ευχέρεια στα κράτη μέλη να αποφασίζουν τα ίδια σε ποιά από τις δύο οδηγίες υπάγονται οι εν λόγω απαιτήσεις·

(10) ότι η οδηγία 94/19/EK επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν ένα πιστωτικό ίδρυμα από την υποχρέωση συμμετοχής σε σύστημα εγγύησης καταθέσεων όταν αυτό ανήκει σε σύστημα που προστατεύει το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα και εγγυάται κυρίως τη φερεγγυότητά του· ότι, όταν ένα πιστωτικό ίδρυμα που υπάγεται σε ένα τέτοιο σύστημα είναι συγχρόνως και επιχειρήσεων επενδύσεων, θα πρέπει επίσης να επιτρέπεται στα κράτη μέλη, υπό ορισμένους όρους, να το απαλλάσσουν από την υποχρέωση συμμετοχής σε σύστημα αποζημίωσης επενδυτών·

(11) ότι ένα εναρμονισμένο ελάχιστο ύψος αποζημίωσης 20 000 Ecu ανά επενδυτή πρέπει να επαρκεί για την προστασία των συμφερόντων του μικρού επενδυτή σε περίπτωση αδυναμίας μιας επιχείρησης επενδύσεων να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους πελάτες επενδυτές· ότι φαίνεται κατά συνέπεια εύλογο να καθοριστεί το ύψος του εναρμονισμένου ελάχιστου ποσού αποζημίωσης σε 20 000 Ecu· ότι, όπως στην οδηγία 94/19/EK, ορισμένες περιορισμένες μεταβατικές διατάξεις μπορεί να αποδούν αναγκαίες προκειμένου να δοθεί στα συστήματα αποζημίωσης η δυνατότητα να διαθέτουν αυτό το ποσό, πράγμα που ισχύει και για τα κράτη μέλη στα οποία, την στιγμή της έκδοσης της παρούσας οδηγίας, δεν υπάρχει τέτοιο σύστημα·

(12) ότι το ίδιο ποσό καθορίστηκε στην οδηγία 94/19/EK·

(13) ότι, προκειμένου να ενθαρρύνεται ο επενδυτής να επιδεικνύει τη δέουσα προσοχή κατά την επιλογή της επιχείρησης επενδύσεων, είναι λογικό να δοθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να απαιτούν από τους επενδυτές να καλύπτουν ένα μέρος της ζημίας· ότι, ωστόσο, ο επενδυτής πρέπει να καλύπτεται τουλάχιστον για το 90 % της ζημίας του εφόσον το καταβαλλόμενο ποσό της αποζημίωσης είναι κατώτερο από το ελάχιστο κοινοτικό επίπεδο·

(14) ότι τα συστήματα ορισμένων κρατών μελών παρέχουν σήμερα υψηλότερα επίπεδα κάλυψης από το εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο προστασίας της παρούσας

οδηγίας· ότι, ωστόσο, δεν κρίνεται σκόπιμο να απαιτηθεί τροποποίηση των εν λόγω συστημάτων ως προς αυτό το σημείο·

(15) ότι η διατήρηση στην Κοινότητα συστημάτων που παρέχουν υψηλότερη κάλυψη από το εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο μπορεί να προκαλέσει, στην ίδια επικράτεια διακρίσεις όσον αφορά την αποζημίωση και άνισες συνθήκες ανταγωνισμού μεταξύ των εθνικών επιχειρήσεων επενδύσεων και των υποκαταστημάτων επιχειρήσεων άλλων κρατών μελών· ότι, για την εξάλειψη των προβλημάτων αυτών, θα πρέπει να επιτραπεί στα υποκαταστήματα να συμμετέχουν στο σύστημα της χώρας υποδοχής ούτως ώστε να μπορούν να παρέχουν το ίδιο επίπεδο κάλυψης με εκείνο που εξασφαλίζεται από το σύστημα της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένα· ότι η Επιτροπή είναι σκόπιμο να αναφέρει, στην έκθεση που θα καταρτίσει σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, σε ποιά βαθμό τα υποκαταστήματα έκαναν χρήση αυτής της δυνατότητας και τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν ενδεχομένως τα υποκαταστήματα ή τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών κατά την εφαρμογή αυτών των διατάξεων· ότι δεν αποκλείεται να παρέχει το ίδιο το σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής μια τέτοια συμπληρωματική κάλυψη, υπό την επιφύλαξη των όρων τους οποίους το σύστημα αυτό έχει ενδεχομένως καθορίσει·

(16) ότι θα μπορούσαν να δημιουργηθούν διατάξεις της αγοράς οφειλόμενες στο γεγονός ότι υποκαταστήματα ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων εγκατεστημένα σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος καταγωγής παρέχουν κάλυψη υψηλότερη από εκείνη που παρέχουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων οι οποίες έχουν άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος υποδοχής· ότι το ύψος και η έκταση της κάλυψης που παρέχουν τα συστήματα αποζημίωσης δεν θα πρέπει να καταστούν μέσο ανταγωνισμού· ότι, τουλάχιστον για ένα αρχικό διάστημα, είναι συνεπώς αναγκαίο να ορισθεί ότι το ύψος και η έκταση της κάλυψης που παρέχει το σύστημα εγγύησης του κράτους μέλους καταγωγής στους επενδυτές υποκαταστημάτων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το ανώτατο ύψος και έκταση που παρέχει το αντίστοιχο σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής· ότι θα πρέπει να εξετασθούν σύντομα οι τυχόν διατάξεις της αγοράς με βάση την αποκτηθείσα πείρα και υπό το πρίσμα των εξελίξεων στον χρηματοπιστωτικό τομέα·

(17) ότι, όταν ένα κράτος μέλος κρίνει ότι ορισμένες ειδικώς απαριθμούμενες κατηγορίες επενδύσεων ή επενδυτών δεν χρειάζονται ιδιαίτερη προστασία, πρέπει να μπορεί να τις εξαιρεί από την κάλυψη που προσφέρουν τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών·

(18) ότι ορισμένα κράτη μέλη διαθέτουν συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών τα οποία λειτουργούν με την ευθύνη επαγγελματικών οργανώσεων· ότι σε άλλα κράτη μέλη, υπάρχουν συστήματα που έχουν συσταθεί

(1) ΕΕ αριθ. L 135 της 31. 5. 1994, σ. 5.

και ρυθμίζονται νομοθετικώς· ότι αυτή η διαφορά καθεστώτος δημιουργεί προβλήματα μόνον σε περίπτωση υποχρεωτικής συμμετοχής και αποκλεισμού από το σύστημα· ότι, κατά συνέπεια, θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις οι οποίες περιορίζουν τις εξουσίες των συστημάτων στα θέματα αυτά·

- (19) ότι ο επενδυτής πρέπει να αποζημιώνεται χωρίς υπερβολική καθυστέρηση από τη στιγμή που έχει θεμελιωθεί νομοτύπως η απαίτησή του· ότι το ίδιο το σύστημα αποζημίωσης πρέπει να έχει τη δυνατότητα να καθορίζει μια λογική προθεσμία εντός της οποίας εγείρονται οι απαιτήσεις· ότι, ωστόσο, οι υπεύθυνοι του συστήματος δεν πρέπει να επικαλούνται το γεγονός ότι εξέπνευσε η προθεσμία αυτή για να αρνηθούν την καταβολή αποζημίωσης σε επενδυτή ο οποίος δικαιολογημένα δεν ήταν σε θέση να εγείρει εγκαίρως την απαίτησή του·
- (20) ότι η ενημέρωση των επενδυτών για τις διαδικασίες αποζημίωσης αποτελεί βασικό στοιχείο της προστασίας τους· ότι το άρθρο 12 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ όριζε πως οι επιχειρήσεις επενδύσεων υποχρεούνται να ενημερώνουν τους επενδυτές, πριν προχωρήσουν σε επαγγελματική συναλλαγή μαζί τους, σχετικά με την τυχόν εφαρμογή ενός συστήματος αποζημίωσης, και ότι συνεπώς θα πρέπει και η παρούσα οδηγία να θεσπίσει κανόνες ενημέρωσης των υποψηφίων επενδυτών σχετικά με το σύστημα αποζημίωσης που καλύπτει τις επενδυτικές τους εργασίες·
- (21) ότι η ανεξέλεγκτη, στα πλαίσια διαφημίσεων, αναφορά στο ποσό και το πεδίο εφαρμογής ενός συστήματος αποζημίωσης θα μπορούσε να υπονομεύσει τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος ή να κλονίσει την εμπιστοσύνη των επενδυτών· ότι τα κράτη μέλη πρέπει, ως εκ τούτου, να θεσπίσουν κανόνες για τον περιορισμό τέτοιων αναφορών·
- (22) ότι η παρούσα οδηγία απαιτεί καταρχήν από όλες τις επιχειρήσεις επενδύσεων να συμμετέχουν σε ένα σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών· ότι οι οδηγίες που διέπουν την ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων από επιχειρήσεις επενδύσεων η έδρα των οποίων ευρίσκεται σε τρίτη χώρα, και ιδίως η οδηγία 93/22/ΕΟΚ, επιτρέπουν στα κράτη μέλη να αποφασίζουν εάν και υπό ποιους όρους θα επιτρέπουν στα υποκαταστήματα των εν λόγω επιχειρήσεων επενδύσεων να ασκούν τις δραστηριότητές τους στο έδαφός τους· ότι τα υποκαταστήματα αυτά δεν έχουν το καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, δυνάμει του άρθρου 59 παράγραφος 2 της συνθήκης, ούτε το καθεστώς της ελεύθερης εγκατάστασης σε άλλα κράτη μέλη εκτός εκείνου στο οποίο είναι εγκατεστημένα· ότι, συνεπώς, το κράτος μέλος που επιτρέπει τη λειτουργία των υποκαταστημάτων αυτών πρέπει να αποφασίσει πώς θα εφαρμόσει τις αρχές της παρούσας οδηγίας στα υποκαταστήματα αυτά, κατά τρόπο συμβατό προς το άρθρο 5 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ και προς την ανάγκη να προστατεύονται οι επενδυτές και να διατηρείται η ακεραιότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος· ότι είναι

αναγκαίο να ενημερώνονται πλήρως οι επενδυτές που απευθύνονται στα υποκαταστήματα αυτά σχετικά με τους μηχανισμούς αποζημίωσης που τους αφορούν·

- (23) ότι, στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, δεν είναι απαραίτητο να εναρμονιστούν οι μέθοδοι χρηματοδότησης των συστημάτων αποζημίωσης των επενδυτών δεδομένου, αφενός, ότι το κόστος της χρηματοδότησης των συστημάτων αυτών πρέπει, καταρχήν, να φέρουν οι ίδιες οι επιχειρήσεις επενδύσεων και, αφετέρου, ότι η χρηματοδοτική ικανότητα των συστημάτων αυτών πρέπει να είναι ανάλογη προς τις υποχρεώσεις τους· ότι, ωστόσο, αυτό δεν πρέπει να υπονομεύει τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος του οικείου κράτους μέλους·
- (24) ότι η παρούσα οδηγία δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την θεμελίωση ευθύνης των κρατών μελών ή των αρμοδίων αρχών τους έναντι των επενδυτών, εφόσον έχουν μεριμνήσει για τη σύσταση ή την επίσημη αναγνώριση ενός ή περισσότερων συστημάτων αποζημίωσης ή προστασίας των επενδυτών υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία·
- (25) ότι, τέλος, απαιτείται μια ελάχιστη εναρμόνιση των μηχανισμών αποζημίωσης των επενδυτών προκειμένου να ολοκληρωθεί η εσωτερική αγορά για τις επιχειρήσεις επενδύσεων, διότι η εναρμόνιση αυτή επιτρέπει να δημιουργηθούν σχέσεις μεγαλύτερης εμπιστοσύνης μεταξύ επενδυτών και επιχειρήσεων, ιδίως όταν πρόκειται για επιχειρήσεις από άλλα κράτη μέλη, και να αποφευχθούν οι δυσχέρειες που προκύπτουν από την εφαρμογή από τα κράτη μέλη υποδοχής ασυντόνιστων σε κοινοτικό επίπεδο εθνικών κανόνων περί προστασίας των επενδυτών· ότι μια δεσμευτική κοινοτική οδηγία αποτελεί το μόνο κατάλληλο μέσο για να επιτευχθεί ο επιθυμητός στόχος, εφόσον δεν υπάρχουν γενικά μηχανισμοί αποζημίωσης των επενδυτών που να ανταποκρίνονται στο πεδίο που καλύπτει η οδηγία 93/22/ΕΟΚ· ότι η παρούσα οδηγία περιορίζεται στην ελάχιστη απαιτούμενη εναρμόνιση· ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να επιβάλουν ευρύτερη και υψηλότερη κάλυψη εφόσον το επιθυμούν και τους προσφέρει την απαραίτητη ευχέρεια όσον αφορά την οργάνωση και χρηματοδότηση των συστημάτων αποζημίωσης των επενδυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

1. «επιχείρηση επενδύσεων»: η επιχείρηση επενδύσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο 2 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ, η οποία:
- έχει λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ ή

— έχει λάβει άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος δυνάμει της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ ⁽¹⁾, και της οδηγίας 89/646/ΕΟΚ ⁽²⁾, και η εν λόγω άδεια καλύπτει μία ή περισσότερες από τις επενδυτικές υπηρεσίες που απαριθμούνται στο τμήμα Α του παραρτήματος της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ·

2. «επενδυτική εργασία»: κάθε επενδυτική υπηρεσία όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο 1 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ και η υπηρεσία που αναφέρεται στο σημείο 1 του τμήματος Γ του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας·

3. «τίτλοι»: οι τίτλοι που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ·

4. «επενδυτής»: το πρόσωπο που καταθέτει χρήματα ή τίτλους σε μια επιχείρηση επενδύσεων, στο πλαίσιο της διεξαγωγής επενδυτικών εργασιών·

5. «υποκατάστημα»: έδρα εκμεταλλεύσεως που αποτελεί τμήμα επιχείρησης επενδύσεων, στερείται νομικής προσωπικότητας και παρέχει επενδυτικές υπηρεσίες για τις οποίες η επιχείρηση επενδύσεων έχει λάβει άδεια λειτουργίας· όλα τα υποκαταστήματα που δημιουργούνται στο ίδιο κράτος μέλος από μια επιχείρηση επενδύσεων το οποίο έχει την έδρα του σε άλλο κράτος μέλος θεωρούνται ως ένα και μόνο υποκατάστημα·

6. «κοινή επενδυτική εργασία»: επενδυτική εργασία πραγματοποιούμενη για λογαριασμό δύο ή περισσότερων προσώπων ή επί της οποίας δύο ή περισσότερα πρόσωπα έχουν δικαιώματα, τα οποία μπορούν να ασκηθούν με την υπογραφή ενός ή περισσότερων από τα πρόσωπα αυτά·

7. «αρμόδιες αρχές»: οι αρχές οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 22 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ. Οι αρχές αυτές δυνατόν να είναι, αν συντρέχει περίπτωση, οι οριζόμενες στο άρθρο 1 της οδηγίας 92/30/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 1992, σχετικά με την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ενοποιημένη βάση ⁽³⁾.

Άρθρο 2

1. Κάθε κράτος μέλος φροντίζει να συσταθούν και να αναγνωρισθούν επίσημα στην επικράτειά του ένα ή περισ-

σότερα συστήματα αποζημίωσης επενδυτών. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο δεύτερο εδάφιο και στο άρθρο 5 παράγραφος 3, επιχείρηση επενδύσεων με άδεια λειτουργίας στο εν λόγω κράτος μέλος δεν δικαιούται να ασκεί επενδυτικές εργασίες εάν δεν συμμετέχει σε τέτοιο σύστημα.

Εντούτοις, ένα κράτος μέλος μπορεί να απαλλάσσει από την υποχρέωση συμμετοχής σε σύστημα αποζημίωσης επενδυτών ένα πιστωτικό ίδρυμα που εμπίπτει στην παρούσα οδηγία, εάν εξαιρείται ήδη, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 94/19/ΕΚ, από την υποχρέωση υπαγωγής σε σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, υπό τον όρον ότι η προστασία και οι πληροφορίες που παρέχονται στους καταθέτες παρέχονται και στους επενδυτές υπό τις αυτές προϋποθέσεις και ότι οι επενδυτές απολαμβάνουν προστασίας τουλάχιστον ισοδύναμης με εκείνη που προσφέρει ένα σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών.

Όσα κράτη μέλη κάνουν χρήση της δυνατότητας αυτής ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή, κοινοποιώντας ιδίως τα χαρακτηριστικά αυτών των συστημάτων προστασίας και τα πιστωτικά ιδρύματα που καλύπτονται από αυτά δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις των πληροφοριών που έχουν διαβιβάσει. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά το Συμβούλιο.

2. Το σύστημα αποζημιώνει του επενδυτές σύμφωνα με το άρθρο 4 όταν:

— οι αρμόδιες αρχές έχουν διαπιστώσει ότι, κατά την γνώμη τους, μια επιχείρηση επενδύσεων δεν φαίνεται προς το παρόν ικανή να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της τις απορρέουσες από απαιτήσεις επενδυτών, για λόγους έχοντες άμεση σχέση με την οικονομική της κατάσταση, και δεν προβλέπεται ότι θα καταστεί ικανή στο προσεχές μέλλον ή όταν,

— δικαστική αρχή, θασισζόμενη σε λόγους που έχουν άμεση σχέση με την οικονομική κατάσταση μιας επιχείρησης επενδύσεων, εξέδωσε απόφαση, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή της δυνατότητας των επενδυτών να επιδιώξουν την ικανοποίηση των απαιτήσεών τους έναντι της εν λόγω επιχείρησης επενδύσεων,

ανάλογα με το αν θα προηγηθεί η διαπίστωση ή η απόφαση.

Πρέπει να εξασφαλίζεται η κάλυψη των απαιτήσεων λόγω αδυναμίας της επιχείρησης:

— να αποδώσει στους επενδυτές τα κεφάλαια τα οποία τους οφείλει ή τους ανήκουν και τα οποία κρατεί για λογαριασμό τους σε σχέση με επενδυτικές εργασίες ή

— να επιστρέψει στους επενδυτές τίτλους οι οποίοι τους ανήκουν και τους οποίους κρατεί, διοικεί ή διαχειρίζεται για λογαριασμό τους σε σχέση με επενδυτικές εργασίες,

κατά τα ισχύοντα εκ του νόμου ή εκ συμβάσεως.

⁽¹⁾ Πρώτη οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1977, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος (ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/646/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1).

⁽²⁾ Δεύτερη οδηγία 89/646/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/30/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 110 της 28. 4. 1992, σ. 52).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 110 της 28. 4. 1992, σ. 52.

3. Εάν η απαίτηση ενός από τα είδη που αναφέρονται στην παράγραφο 2 έναντι πιστωτικού ιδρύματος σε ορισμένο κράτος μέλος εμπίπτει συγχρόνως στην παρούσα οδηγία και στην οδηγία 94/19/EK, το εν λόγω κράτος μέλος την καταλογίζει στο κατά την κρίση του καταλληλότερου εκ των δύο συστημάτων. Δεν επιτρέπεται η καταβολή διπλής αποζημίωσης για μία και την αυτή απαίτηση δυνάμει αμοιτέρων των οδηγιών.

4. Το ύψος της απαίτησης ενός επενδυτή υπολογίζεται σύμφωνα με τους νομικούς και συμβατικούς όρους, ιδίως εκείνους περί συμψηφισμού και ανταπαιτήσεων, που εφαρμόζονται για την αποτίμηση, κατά την ημερομηνία της διαπίστωσης ή της απόφασης που αναφέρονται στην παράγραφο 2, του ύψους του κεφαλαίου ή της αξίας, η οποία καθορίζεται με αναφορά στην αγοραία αξία όπου είναι δυνατόν, των τίτλων που ανήκουν στον επενδυτή και η επιχείρηση αδυνατεί να αποδώσει ή να επιστρέψει.

Άρθρο 3

Αποκλείεται η καταβολή αποζημίωσης από τα συστήματα αποζημίωσης επενδυτών για απαιτήσεις απορρέουσες από συναλλαγές για τις οποίες εξεδόθη καταδικαστική ποινική απόφαση για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1991, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παρόμοιες δραστηριότητες⁽¹⁾.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το σύστημα να παρέχει κάλυψη για 20 000 Ecu τουλάχιστον ανά επενδυτή, για τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

Τα κράτη μέλη στα οποία, κατά την έκδοση της παρούσας οδηγίας, η κάλυψη είναι μικρότερη των 20 000 Ecu δικαιούνται να διατηρήσουν αυτή τη μικρότερη κάλυψη μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999, όχι όμως σε επίπεδο κατώτερο των 15 000 Ecu. Την αυτή δυνατότητα έχουν τα κράτη μέλη που εμπίπτουν στις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 94/19/EK.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι ορισμένοι επενδυτές έχουν μειωμένη κάλυψη ή δεν καλύπτονται καθόλου. Στο παράρτημα I παρατίθεται ο κατάλογος των εξαιρέσεων αυτών.

3. Το παρόν άρθρο δεν παρεμποδίζει τη διατήρηση ή τη θέσπιση διατάξεων που εξασφαλίζουν υψηλότερη ή ευρύτερη κάλυψη των επενδυτών.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την κάλυψη που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ή 3 σε συγκεκριμένο ποσοστό του ποσού της απαίτησης του επενδυτή. Αν όμως το καταβλητέο ποσό είναι κατώτερο των 20 000 Ecu, το ποσοστό αυτό πρέπει να ανέρχεται σε 90 % τουλάχιστον.

Άρθρο 5

1. Εάν μια επιχείρηση επενδύσεων, η οποία υποχρεούται να συμμετέχει σε σύστημα αποζημίωσης βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 1, δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που υπέχει ως μέλος αυτού του συστήματος, οι αρμόδιες αρχές οι οποίες χορήγησαν την άδεια λειτουργίας ενημερώνονται σχετικά και, σε συνεργασία με το σύστημα αποζημίωσης, λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, περιλαμβανομένης της επιβολής κυρώσεων, για να εξασφαλίσουν ότι η επιχείρηση θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις της.

2. Εάν, παρά τα μέτρα αυτά, η επιχείρηση επενδύσεων εξακολουθεί να μην τηρεί τις υποχρεώσεις της, το σύστημα αποζημίωσης μπορεί, εφόσον η εθνική νομοθεσία επιτρέπει τον αποκλεισμό μέλους και με την ρητή συναίνεση των αρμοδίων αρχών, να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του να αποκλείσει την επιχείρηση επενδύσεων από τη συμμετοχή της στο σύστημα, τηρώντας τουλάχιστον δωδεκάμηνη προθεσμία προειδοποίησης. Η κάλυψη, που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, συνεχίζει να διασφαλίζεται για τις επενδυτικές εργασίες που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Εάν μετά την άρση της προθεσμίας προειδοποίησης η επιχείρηση επενδύσεων δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, το σύστημα αποζημίωσης μπορεί, πάντα με ρητή συναίνεση των αρμόδων αρχών, να προβεί στον αποκλεισμό της.

3. Εάν η εθνική νομοθεσία το επιτρέπει, και εφόσον συναινέσουν ρητά οι αρμόδιες αρχές οι οποίες χορήγησαν την άδεια λειτουργίας, μια επιχείρηση επενδύσεων που αποκλείσθηκε από το σύστημα αποζημίωσης επενδυτών μπορεί να συνεχίσει να έχει τη δυνατότητα παροχής επενδυτικών υπηρεσιών εάν, πριν από τον αποκλεισμό της, προβλέψει εναλλακτικές ρυθμίσεις αποζημίωσης που να εξασφαλίζουν στους επενδυτές κάλυψη τουλάχιστον ισοδύναμη με την κάλυψη που παρέχει το επίσημα αναγνωρισμένο σύστημα και να έχουν χαρακτηριστικά ισοδύναμα με τα χαρακτηριστικά του συστήματος.

4. Εάν η επιχείρηση επενδύσεων της οποίας προτείνεται η αποβολή από το σύστημα αποζημίωσης βάσει της παραγράφου 2 αδυνατεί να προβλέψει εναλλακτικές ρυθμίσεις που να πληρούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, οι αρμόδιες αρχές που χορήγησαν την άδεια λειτουργίας την ανακαλούν πάραυτα.

Άρθρο 6

Εξακολουθεί να παρέχεται η κάλυψη που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο και μετά την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης επενδύσεων, για τις επενδυτικές εργασίες που πραγματοποιήθηκαν μέχρι την ανάκληση.

Άρθρο 7

1. Τα συστήματα αποζημίωσης επενδυτών που έχουν συσταθεί και αναγνωρισθεί επίσημα σε κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 καλύπτουν και τους επενδυτές των υποκαταστημάτων τα οποία έχουν ανοίξει οι επιχειρήσεις επενδύσεων σε άλλα κράτη μέλη.

(¹) ΕΕ αριθ. L 166 της 28. 6. 1991, σ. 77.

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ούτε το ύψος ούτε η έκταση, περιλαμβανομένου του ποσοστού, της παρεχόμενης κάλυψης μπορούν να υπερβούν το ανώτατο ύψος και την ανώτατη έκταση της κάλυψης, που παρέχει το αντίστοιχο σύστημα αποζημίωσης του κράτους μέλους υποδοχής στο έδαφος του κράτους αυτού. Μέσα στην προθεσμία αυτή, η Επιτροπή, βασιζόμενη στην εμπειρία από την εφαρμογή αυτού του εδαφίου και του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 94/19/ΕΚ η οποία αναφέρεται ανωτέρω, συντάσσει έκθεση και εξετάζει τη σκοπιμότητα διατήρησης αυτών των διατάξεων. Αν χρειάζεται, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο πρόταση οδηγίας για την παράταση της ισχύος τους.

Όταν το επίπεδο ή/και η έκταση, συμπεριλαμβανομένου του ποσοστού, της κάλυψης που προσφέρει το σύστημα αποζημίωσης επενδυτών του κράτους υποδοχής, υπερβαίνει το ύψος ή/και την έκταση της κάλυψης που παρέχεται στο κράτος μέλος όπου η επιχείρηση επενδύσεων έχει λάβει άδεια λειτουργίας, το κράτος μέλος υποδοχής εξασφαλίζει ότι υπάρχει ένα επίσημα αναγνωρισμένο σύστημα στο έδαφός του στο οποίο ένα υποκατάστημα μπορεί να συμμετάσχει εκούσια προκειμένου να συμπληρώσει την κάλυψη της οποίας ήδη απολαύουν οι επενδυτές λόγω της συμμετοχής του στο σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής του.

Το σύστημα στο οποίο θα συμμετάσχει το υποκατάστημα πρέπει να καλύπτει την κατηγορία ιδρυμάτων στην οποία ανήκει το υποκατάστημα ή στην οποία, με τη μεγαλύτερη προσέγγιση, αντιστοιχεί στο κράτος μέλος υποδοχής.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αντικειμενικές και γενικές εφαρμογές προϋποθέσεις συμμετοχής των υποκαταστημάτων αυτών να προβλέπονται σε όλα τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών. Η αποδοχή εξαρτάται από το αν πληρούνται οι σχετικές με τη συμμετοχή υποχρεώσεις και δη από την καταβολή όλων των σχετικών εισφορών και λοιπών δαπανών. Κατά την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη ακολουθούν τις κατευθυντήριες αρχές που εκτίθενται στο παράρτημα II.

2. Εάν ένα υποκατάστημα, στο οποίο επιτράπη η προαιρετική συμμετοχή που προβλέπεται στην παράγραφο 1, δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που υπέχει ως μέλος του συστήματος αποζημίωσης επενδυτών, οι αρμόδιες αρχές που εξέδωσαν την άδεια λειτουργίας ενημερώνονται, και σε συνεργασία με το σύστημα αποζημίωσης λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων.

Εάν, παρά τα μέτρα αυτά το υποκατάστημα δεν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, και μετά την πάροδο τουλάχιστον δωδεκάμηνης προθεσμίας προειδοποίησης, το σύστημα αποζημίωσης μπορεί, με τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών που εξέδωσαν την άδεια λειτουργίας, να αποκλείσει το υποκατάστημα. Οι επενδυτικές εργασίες που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία του αποκλεισμού εξακολουθούν να καλύπτονται μετά την ημερομηνία αυτή από το προαιρετικό σύστημα αποζημίωσης. Οι επενδυτές ενημερώνονται για την αφαίρεση της συμπληρωματικής κάλυψης και για την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να παράγει αποτελέσματα.

Άρθρο 8

1. Η κάλυψη που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1, 3 και 4 ισχύει για το σύνολο της απαίτησης του επενδυτή έναντι της αυτής επιχειρήσεως επενδύσεων βάσει της παρούσας οδηγίας, ανεξαρτήτως αριθμού λογαριασμών, νομίσματος και τόπου εντός της Κοινότητας.

Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι τα κεφάλαια που δεν εκφράζονται σε νόμισμα κράτους μέλους ούτε σε Ecu, αποκλείονται από την κάλυψη ή καλύπτονται λιγότερο. Η ευχέρεια αυτή δεν ισχύει για τους τίτλους.

2. Κατά τον υπολογισμό της κατ' άρθρο 4 παράγραφοι 1, 3 και 4 κάλυψης, λαμβάνεται υπόψη το τμήμα που αναλογεί σε κάθε επενδυτή, προκειμένου περί κοινής επενδυτικής εργασίας.

Εάν δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις, οι απαιτήσεις κατανέμονται ισομερώς μεταξύ των επενδυτών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι οι απαιτήσεις οι απορρέουσες από κοινή επενδυτική εργασία επί της οποίας δύο ή περισσότερα άτομα έχουν δικαιώματα υπό την ιδιότητά τους ως εταίροι προσωπικής εταιρείας, ένωσης ή οντότητας παρόμοιου χαρακτήρα, χωρίς νομική προσωπικότητα, είναι δυνατόν, για τον υπολογισμό των ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1, 3 και 4, να ενοποιούνται και να θεωρούνται ότι απορρέουν από επένδυση ενός και του αυτού επενδυτή.

3. Όταν ο επενδυτής δεν είναι απόλυτος δικαιούχος των ποσών ή των τίτλων που κρατεί η επιχείρηση επενδύσεων, η αποζημίωση καταβάλλεται στο απόλυτο δικαιούχο, εφόσον η ταυτότητά του διαπιστώνεται ή μπορεί να διαπιστωθεί πριν από την ημερομηνία της διαπίστωσης ή της απόφασης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

Αν οι απόλυτοι δικαιούχοι είναι περισσότεροι του ενός, κατά τον υπολογισμό των ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1, 3 και 4, λαμβάνεται υπόψη το μερίδιο που αναλογεί στον καθένα σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν τη διαχείριση των ποσών ή των τίτλων.

Η παρούσα διάταξη δεν ισχύει για τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων.

Άρθρο 9

1. Το σύστημα αποζημίωσης λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να ενημερώνει τους επενδυτές σχετικά με τη διαπίστωση ή την απόφαση που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και, εάν οφείλει να τους αποζημιώσει, για την καταβολή της αποζημίωσης το ταχύτερο δυνατόν. Μπορεί να τάξει προθεσμία εντός της οποίας υποχρεούνται οι επενδυτές να υποβάλουν τις αιτήσεις τους. Η προθεσμία αυτή είναι τουλάχιστον πέντε μηνών και αρχίζει από την ημερομηνία της διαπίστωσης ή απόφασης που αναφέρονται ανωτέρω ή από την ημερομηνία δημοσίευσής τους.

Ωστόσο, το σύστημα αποζημίωσης δεν μπορεί να επικαλεστεί τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, για να αρνηθεί την κάλυψη σε επενδυτή ο οποίος δεν ήταν σε θέση να απαιτήσει εγκαίρως την αποζημίωση.

2. Το σύστημα πρέπει να είναι σε θέση να ικανοποιεί τις απαιτήσεις των επενδυτών το ταχύτερο δυνατό και το αργότερο τρεις μήνες αφότου αποδειχθεί το βάσιμο της απαίτησης και προσδιοριστεί το ύψος της.

Σε όλως έκτακτες περιστάσεις, το σύστημα αποζημίωσης μπορεί να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές παράταση της προθεσμίας, για ειδικές περιπτώσεις. Η εν λόγω παράταση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

3. Παρά την προθεσμία της παραγράφου 2, εάν επενδυτής ή άλλος δικαιούχος ή έχων συμφέρον σε επενδυτική εργασία βαρύνεται με κατηγορία σχετική με νομιμοποίηση εισόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως ορίζεται από το άρθρο 1 της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ, το σύστημα αποζημίωσης μπορεί να αναστέλλει οιαδήποτε καταβολή, εν αναμονή της απόφασης του δικαστηρίου.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να παρέχουν στους επενδυτές ή τους υποψήφιους επενδυτές τις απαραίτητες πληροφορίες για τον προσδιορισμό του συστήματος αποζημίωσης επενδυτών στο οποίο συμμετέχει η επιχείρηση επενδύσεων και τα υποκαταστήματά της εντός της Κοινότητας, ή κάθε άλλη εναλλακτική ρύθμιση δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο ή του άρθρου 5 παράγραφος 3. Οι επενδυτές ενημερώνονται για τις διατάξεις του συστήματος αποζημίωσης επενδυτών ή κάθε άλλης εναλλακτικής ρύθμισης, και ιδίως για το ποσό και την έκταση της κάλυψης που προσφέρει το εν λόγω σύστημα αποζημίωσης, καθώς και για τους κανόνες που ενδεχομένως έχουν θεσπίσει τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 3. Οι πληροφορίες παρέχονται σε πλήρως κατανοητή μορφή.

Πληροφορίες παρέχονται επίσης, εφόσον ζητηθούν, σχετικά με τις προϋποθέσεις και τις διατυπώσεις αποζημίωσης.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται στην επίσημη γλώσσα ή στις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το υποκατάστημα, όπως ορίζει η εθνική νομοθεσία.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες που θέτουν περιορισμούς στη χρησιμοποίηση των πληροφοριών της παραγράφου 1 σε διαφημίσεις ώστε να μη θίγεται εξ αιτίας της η σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος ούτε να κλονίζεται η εμπιστοσύνη των καταθετών. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τη διαφήμιση σε απλή μνεία του συστήματος στο οποίο συμμετέχει η επιχείρηση επενδύσεων.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη ελέγχουν κατά πόσον τα υποκαταστήματα που ιδρύονται από επιχειρήσεις επενδύσεων με έδρα εκτός της Κοινότητας παρέχουν κάλυψη ισοδύναμη προς την προβλεπόμενη από την παρούσα οδηγία. Αν δεν υπάρχει ισοδυναμία, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 5 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ, ότι τα υποκαταστήματα που ιδρύονται από επιχειρήσεις επενδύσεων με έδρα εκτός της Κοινότητας υποχρεούνται να συμμετέχουν στα συστήματα αποζημίωσης επενδυτών που λειτουργούν στο έδαφός τους.

2. Οι επενδυτές ή οι υποψήφιοι επενδυτές υποκαταστημάτων επιχειρήσεων επενδύσεων που έχουν την έδρα τους εκτός Κοινότητας λαμβάνουν από τις επιχειρήσεις αυτές όλες τις πληροφορίες σχετικά με τις διατάξεις περί αποζημίωσης που εφαρμόζονται στις επενδύσεις τους.

3. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 παρέχονται στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το υποκατάστημα, σύμφωνα με τους προβλεπόμενους από την εθνική νομοθεσία κανόνες, και διατυπώνονται κατά τρόπο σαφή και κατανοητό.

Άρθρο 12

Με την επιφύλαξη άλλων δικαιωμάτων που ενδεχομένως έχουν δυνάμει του εθνικού δικαίου, τα συστήματα που προβαίνουν σε πληρωμές για την αποζημίωση των επενδυτών έχουν το δικαίωμα υποκατάστασης στα δικαιώματα αυτών των επενδυτών κατά την εκκαθάριση και για ποσό ίσο προς τις πληρωμές τους.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε ο επενδυτής να έχει τη δυνατότητα να ασκεί το δικαίωμα αποζημίωσής του στρεφόμενος κατά του συστήματος αποζημίωσης.

Άρθρο 14

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999 το αργότερο, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση επί της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, συνοδευόμενη, αν χρειάζεται, από προτάσεις επανεξέτασής της.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 26 Σεπτεμβρίου 1998. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή αμέσως.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

Το άρθρο 12 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ καταργείται από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1.

Άρθρο 17

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 18

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 3 Μαρτίου 1997.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. DE BOER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. Θεσμικοί επενδυτές και επαγγελματίες επενδυτές στους οποίους συμπεριλαμβάνονται:
 - επιχειρήσεις επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 2 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ,
 - πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ,
 - χρηματοδοτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 6 της οδηγίας 89/646/ΕΟΚ,
 - ασφαλιστικές επιχειρήσεις
 - οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων,
 - συνταξιοδοτικά ταμεία.Άλλοι θεσμικοί και επαγγελματίες επενδυτές.
2. Υπερεθνικοί φορείς, κράτη και κεντρικές διοικητικές αρχές.
3. Περιφερειακές, επαρχιακές, δημοτικές ή κοινοτικές αρχές.
4. Διοικητικά και διευθυντικά στελέχη, εταίροι της επιχείρησης επενδύσεων, που ευθύνονται προσωπικά, εταίροι που κατέχουν τουλάχιστον το 5 % του κεφαλαίου της επιχείρησης επενδύσεων, πρόσωπα υπεύθυνα για τη διενέργεια του νομικού ελέγχου των λογαριασμών της επιχείρησης επενδύσεων και επενδυτές που έχουν τις ίδιες ιδιότητες σε άλλες επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου.
5. Στενοί συγγενείς και τρίτοι που ενεργούν για λογαριασμό των επενδυτών που αναφέρονται στο σημείο 4.
6. Άλλες επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου.
7. Επενδυτές οι οποίοι είναι υπαίτιοι για ορισμένες εξελίξεις ή έχουν επωφεληθεί από ορισμένα γεγονότα που αφορούν την επιχείρηση επενδύσεων και έχουν προξενήσει τις οικονομικές της δυσκολίες ή έχουν συμβάλει στην επιδείνωση της οικονομικής της κατάστασης.
8. Εταιρείες οι οποίες, λόγω του μεγέθους τους, δεν επιτρέπεται να συντάσσουν συνοπτικό ισολογισμό σύμφωνα με το άρθρο 11 της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, που βασίζεται στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών⁽¹⁾.

(¹) ΕΕ αριθ. L 222 της 14. 8. 1978, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/8/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 82 της 25. 3. 1994, σ. 33).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

(Που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 πέμπτο εδάφιο)

Εάν ένα υποκατάστημα ζητήσει να συμμετάσχει στο σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής για συμπληρωματική κάλυψη, το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής θεσπίζει διμερώς με το σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής κατάλληλους κανόνες και διαδικασίες καταβολής αποζημιώσεως στους επενδυτές του υποκαταστήματος αυτού. Κατά τη θέσπιση των διαδικασιών, καθώς και κατά των προσδιορισμό των όρων συμμετοχής του υποκαταστήματος, όπως αναφέρει το άρθρο 7 παράγραφος 1, ισχύουν οι ακόλουθες αρχές:

- α) το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής διατηρεί πλήρως το δικαίωμα να επιβάλλει τους δικούς του αντικειμενικούς και γενικής εφαρμογής κανόνες στη συμμετοχή επιχειρήσεων επενδύσεων, να απαιτεί την παροχή σχετικών πληροφοριών και να επαληθεύει τις πληροφορίες αυτές με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής·
- β) το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής ικανοποιεί τις αξιώσεις για συμπληρωματική αποζημίωση, αφού ενημερωθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής για την απόφαση ή τη διαπίστωση που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2. Το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής διατηρεί πλήρως το δικαίωμα να εξακριβώνει κατά πόσον ο επενδυτής νομιμοποιείται σύμφωνα με τους δικούς του βασικούς κανόνες και διαδικασίες πριν καταβάλει συμπληρωματική αποζημίωση·
- γ) το σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής συνεργάζονται πλήρως μεταξύ τους προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι επενδυτές αποζημιώνονται αμέσως και κατά το ενδεδειγμένο ποσό. Ειδικότερα συμφωνούν όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η ύπαρξη ανταπαιτήσεως η οποία μπορεί να προταθεί για συμψηφισμό στα πλαίσια ενός από τα δύο συστήματα, επηρεάζει την αποζημίωση που καταβάλλεται από κάθε σύστημα στον επενδυτή·
- δ) τα συστήματα του κράτους μέλους υποδοχής δικαιούνται να χρεώνουν τα υποκαταστήματα για τη συμπληρωματική κάλυψη, κατά τρόπο λαμβάνοντα δεόντως υπόψη της εγγύησης που χρηματοδοτείται από το σύστημα του κράτους μέλους καταγωγής. Προκειμένου να διευκολυνθεί η χρέωση, το σύστημα του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί να θεωρήσει ότι η ευθύνη του δεν θα υπερβεί τη διαφορά μεταξύ της κάλυψης που αυτό προσφέρει και της κάλυψης που παρέχει το κράτος μέλος καταγωγής, ανεξαρτήτως του αν το κράτος μέλος καταγωγής καταβάλλει όντως αποζημίωση για τις απαιτήσεις των επενδυτών στο κράτος μέλος υποδοχής.